

[Villemoes.]

struktionen bliver iværksat efter disse lovbestemmelser, hvis vedtagelse jeg altså anbefaler.

Jeg har set nærmere på de tal, der angiver vore forpligtelser i henhold til §§ 4, 7 og 8, tal, som både den højtærede minister og den foregående ærede ordfører var inde på. De løber jo op til tilsammen 11,95 mill. kr. Jeg har fornylig gennemgået statens forpligtelser med hensyn til garantier o. s. v., og det er efterhånden mægtige beløb, det tilsammen drejer sig om.

Jeg forstår, at man fra færøsk side har forlangt, at der skal foretages en undersøgelse, i håb om at man kan komme til fuld klarhed over, som der står i bemærkningerne til § 9 i lovforslaget, „de forhold, der har ført til bankens sammenbrud, og regeringen agter derfor at lade udarbejde en redegørelse for alle forhold i forbindelse med bankens to rekonstruktioner, herunder for årsagerne til de tab, der har ført til bankens standsning. Denne redegørelse vil blive tilstillet såvel Færøernes lagting som folketingets finansudvalg“. Altså efter § 9 vil statsministeren inden udgangen af 1952 tilstille både lagtinget og folketingets finansudvalg denne redegørelse. Jeg formoder, at landstingets finansudvalg og vel også dermed det høje landsting på en eller anden måde får meddelt disse oplysninger. Det kan ikke nægtes, at der knytter sig ikke så lidt interesse til denne sørgelige sag og herunder ikke mindst årsagerne til de tab, der har ført til bankens standsning. Det er måske blot en tilfældighed, at handelsministeren har undladt at skrive i § 9: „rigsdagens“ finansudvalg i stedet for „folketingets“. Jeg formoder, at det er en lapsus.

Må jeg sluttelig udtale det ønske, at denne lov, der nu forhåbentlig snart er vedtaget, må komme til at virke til hjælp for det færøske erhvervsliv og dermed for hele den færøske befolkning. Det er i den ånd, vi stemmer for dette lovforslag.

Malechau: Jeg deler den beklagelse, der allerede er kommet til orde i anledning af, at det så kort tid efter, kun 5 måneder efter Sjøvinnubankins første rekonstruktion skal være nødvendigt med en ny støtteaktion og endda af dette omfang for at hjælpe banken ud af dens vanskeligheder. Jeg vil gerne understrege den højtærede ministers ord om, at når en så dybtgående sanering skal foretages, må forudsætningen for hjælpen fra dansk side være, at der også fra færøsk side ydes en alvorlig indsats.

Det er rigtigt, som der står i bemærk-

ningerne til lovforslaget vedrørende forhandlingerne om saneringen af det færøske erhvervsliv, at gennemførelsen af en sådan påkrævet sanering i første række må være et færøsk anliggende, men at man iøvrigt ikke vil stille sig afvisende overfor tanken om hjælp fra Danmark, såfremt der fra færøsk side vises vilje til at gå i spidsen med foranstaltninger til at få de økonomiske forhold under kontrol. Det er også rigtigt, som det er nævnt her fra talerstolen gentagne gange, at en indgående undersøgelse må finde sted af årsagerne til de to rekonstruktioner, og at det klart må oplyses, hvad grunden er til de store tab, der har medført bankens standsning, samt at ansvaret herfor må placeres på de steder og hos de personer, hvor det hører hjemme.

Under de således givne forhold og under hensyn til det færøske erhvervslivs tarv er der for os i dag vel intet valg; selvom det er med store betænkeligheder, må vi medvirke til den foreslåede ordning, så at Sjøvinnubankin kan bringes på fode igen, og således at bankens genåbning snarest kan finde sted. På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

P. N. Petersen (Røjle): Når man fordyber sig i de begivenheder, der har forbindelse med Sjøvinnubankins forhold, rekonstruktionen med de vurderinger, som dermed fulgte, og de efter bankens størrelse kæmpe-mæssige enkeltengagementer, er det umuligt at frigøre sig for indtrykket af, at der har været noget i vejen med bankens ledelse, at den i bedste fald har været besjælet af en optimisme, der formentlig havde været mere på sin plads under andre forhold. Det lyder ganske fantastisk, at banken kun havde en aktiekapital på 300 000 kr., men nu må regne med et tab på 1 mill. kr. på et enkelt stort engagement, ligesom man må regne med et samlet tab på 2,8 mill. kr. Man hævder, at den i forbindelse med rekonstruktionen foretagne vurdering var korrekt efter de foreliggende oplysninger, og at der ikke siden rekonstruktionen er foretaget tabgivende dispositioner, hvad der synes at tyde på, at visse oplysninger ikke har foreligget. Jeg betragter det som en selvfølge, at dette dunkle forhold bliver udsat for en skarp belysning.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Villemoes i, at i almindelighed må det være sådan, at staten ikke træder til, når en bank bryder sammen, men jeg erkender, at konsekvenserne for erhvervslivet kan blive så alvorlige, at det er godt, at der sker undersøgelser, som må bekræfte denne gyldne